

LAWO
CLASSICS

Singing Oboe

Trygve Aarvik – oboe
Norwegian Radio Orchestra
Ingar Bergby – conductor

Egil Hovland (1924–2013) ble født i Mysen, men vokste opp i Fredrikstad, der faren drev kjøttvarehandel. Han arbeidet som pølsemaker under krigen, samtidig som han tok timer i klaver.

Først etter at freden kom, kunne han begynne på studier ved Musikkonservatoriet i Oslo, der han tok orgeleksamen. I 50-årene studerte han komposisjon med flere lærere, blant annet Aaron Copland (1900–1990) i Tanglewood i USA, og Luigi Dallapiccola (1904–1975) i Firenze.

Hovland var tidlig involvert i det kirkelige miljøet i Fredrikstad, og komponerte store mengder musikk til kirkelig bruk, både større verk og bruksmusikk; ingen komponist har flere salmer i *Norsk salmebok*. Når han mer enn noe annet er husket som kirkekomponist, kan det altså være gode grunner til dette, men det øver likevel urett både mot Hovlands allsidighet som komponist, som man i norsk musikk knapt finner maken til, og mot de lange, glimrende verkene han har skrevet i andre genrer. I tillegg brukte han ofte aspekter fra kirkelig musikk i sine verdslige verk.

Cantus VIII for obo og strykekvartett (op. 129) var skrevet som bestillingsverk for diplomkonserten til oboisten Lars Petter Berg i 1986. *Cantus*-navnet var brukt på kammermusikalske verker med musikalske ideer fra kirkemusikken. Her blir «verket bak verket», salmen *Å, at jeg kunne min Jesus prise*, presentert i sistesatsen, som har fått navnet *Koral*. Aspekter av denne salmen blir brukt som en rød tråd gjennom hele verket, og

denne satsen får derfor en forklarende funksjon.

Verket har klare referanser til tolvtonestil, og er basert på en tolvtonerekke der aspekter av koralmelodien er vevd inn. Referanser til koralen kan bli gjort mer eller mindre åpenbare etter den musikalske sammenhengen. Samtidig som obostemmen klart refererer til tolvtonemusikk, spiller strykekvartetten nesten utelukkende enkle klanger som er kjent fra tonal musikk, men frigjort fra de normale rekkefølgene man ventet seg i tonal musikk. Resultatet minner i stedet om akkordbruken man finner hos impresjonismens komponister – alt fram til sistesatsen, da verkets egentlige opphav blir avslørt. På dette viset får Hovland vist fram mange ulike, og tidvis tilsynelatende motstridende, aspekter ved sin egen kunst i ett verk, og får vist hvordan han mestrer ulike komposisjonsteknikker til fingerspissene.

Karrieren til **Kjell Habbestad** (1955–) har på mange vis vært dominert av vokalmusikken. Hans store debut som komponist kom med korverket *Magnificat*, som vant TONOs komposisjonskonkurranse i 1978, og han befestet sin posisjon som en av Norges mest lovende unge komponister med det liturgiske dramaet *Jubal* tre år etter. Mest spilt er sannsynligvis *Mostraspelet*, som fra 1983 til 2015 årlig ble framført på Moster Amfi i Bømlo. Han har senere hatt stor suksess med verk med tekster av Paal-Helge Haugen (1945–), som oratoriet *Ei natt på jorda*

(1993) og operaene *Hans Egedes natt* (1995), *The Maid of Norway* (2000) og *Nenia – til minne om Fartein Valen* (2014).

Denne impulsen mot teksten og det sangbare gjør seg også gjeldende i hans rene instrumentalmusikk, hvor han ofte bruker programmatisk titler. Blant konsertene kan man for eksempel nevne *Ave Maria* for orgel og strykere, samt *Et was neues unter der Sonnen* (Noe nytt under solen) for janitsjarkorps, og *Un rêve Norvégien* (En norsk drøm) for symfoniorkester, med respektivt hardingfele og altsaksofon som solister.

Konserten hans for obo og orkester er et verk som har et noe abstrahert forhold til denne tradisjonen: Verket har ingen tittel, men alle satsene prøver å fange aspekter ved den moderne tilværelse, og alle utenom førstesatsen har tatt inspirasjon fra kjente dikt – de fleste utenlandske, som har fått sin norske drakt ved Olav H. Hauge (1908–1994). Verket beveger seg gjennom alle plan av den menneskelige eksistens, fra dagliglivet, gjennom følelsesliv og minner, og ender på et åndelig-religiøst plan. Obokonserten ble bestilt av Trygve Aarvik i 2010 og urframført ved KORK i Aulaen i januar 2012.

Førstesatsen, *Allegro affannoso*, gjenspeiler det skiftende og hektiske i det moderne hverdagslivet. Det er den eneste satsen som ikke har sitt utspring i en spesifikk tekst, men utgangspunktet burde være mer velkjent for publikum enn noe dikt. På dette viset går han også tilbake til kjernen i konsertformen: Solisten og orkestret,

i samspill og motspill, har alltid fungert som en metafor for forholdet mellom individet og samfunnet de er en del av, men aldri helt kan smelte inn i.

Den langsomme andresatsen, *Adagio profondo*, bygger videre på åpningsmotivet fra første sats. Satsen tar skriftlig utgangspunkt i diktene *The Moon and Yew Tree* (Månen og barlinda) av Sylvia Plath og *Crystal* (Krystall) og *Aspen Tree* (Ospetre) av Paul Celan (1920–1970). Her konfronteres det vakre, eller kanskje idealet om det vakre, med realitetene som ble presentert i førstesatsen. Satsen slutter med materiale som ligner en koral, og foregriper på et vis sistesatsen.

Tredjesatsen er skrevet som en *scherzo*, og får en *intermezzo*-funksjon i et ellers alvorlig verk. Satsen tar utgangspunkt i André Bjerkes (1918–1985) kjente morovers for barn – og selv om komponisten ikke har avslørt hvilket, kan norske lyttere sannsynligvis selv tenke seg fram til flere vers som passer med den spretne, humoristiske og i sammenligning med resten av verket uforpliktende musikken.

Finalen er en rapsodi-aktig sats i fire deler, som samler mange av de religiøse og poetiske aspektene ved Habbestads kunst i én sats. Satsen åpner med et trippelt Kyrie-utrop, *Maestoso con dignità*. Denne delen er inspirert av Paul Verlaines dikt *Ô mon Dieu, vous m'avez blessé d'amour* (Min Gud, med kjærleik har du såra meg). Inspirasjonen fra Verlaine glir over i andre del, *Contemplativo, con elevantezza*, som er bygd rundt en av melodiene som er brukt til å

tonesette trosbekjennelsen (Credo) i den katolske kirke. Den neste delen, *Con forza, appassionato*, er basert på Alfred, Lord Tennysons kjente dikt *Ring out, wild bells* (Ring ville klokke), et dikt der kirkeklokker som ringer ved midnatt på nyttårskvelden symboliserer både døden til det gamle året og nytt liv i det nye. Satsen slutter med en trefoldig velsignelse (*Benedictus*), *Con solennità pietoso*, ved solisten.

Johan Kvandal (1919–1999) var sønn av David Monrad Johansen, og fødtes dermed rett inn i norsk musikk. At han selv tidlig så for seg en musikalsk livsbane ser man, paradoksalt nok, ved at han tok navnet til familiegården ved Mossjøen for å unngå å bli forvekslet med faren. I årene 1937–1942 studerte han komposisjon med Geirr Tveitt (1908–1981), deretter med Joseph Marx (1882–1964) i Wien i åra 1942–1944. Etter dette studerte han ved Musikkonservatoriet i Oslo, før han reiste til Paris for å studere med den navngjetne musikkpedagogen Nadia Boulanger (1887–1979) i åra 1952–1954.

Fra begynnelsen av 50-tallet og til sin død var Kvandal en sentral figur i norsk musikk. I likhet med sin far tok han utgangspunkt i norske tradisjoner – både i folkemusikk og kunstmusikk. Han gikk derfra videre til å utforske moderne trender i samtidsmusikken, og især nyklassisismen, noe som nok kan tilskrives studietiden hos Boulanger. Fra 70-tallet og utover kombinerte han disse impulsene i en særegen stil, hvor den

norske folketonedrakten fritt kunne brukes i avansert, moderne musikk.

Konsert for obo og stryker, op. 46, ble bestilt av NOMUS (Nordisk ministerråds komité for nordisk musikk samarbeid) på vegne av Stockholmsensemblen. Verket ble uroppført i Stockholm i 1977, med daværende oboist i Stockholmsfilharmonien, Alf Nilsson (1940–), som solist. Verket viser på ypperlig vis fram mange av tendensene i musikken til Kvandal. Til tross for det avanserte tonespråket opplever man i dette verket at de tre satsene langt på veg har de samme rollene som i en tradisjonell konsert. Førstesatsen er en sonatesats, der et enkelt, nesten fanfareaktig motiv i oboen i stadige variasjoner binder sammen en sats med et ellers svært rikt idétilfang. Den folkemusikalske impulsen i Kvandals kunst er her noe mindre synlig, men denne får betraktelig mer plass i de påfølgende satsene. I den langsomme andresatsen tar orkestret en mer akkompagnerende rolle, og solisten får vise fram en mer melodisk side ved oboen. Sistesatsen er spretten og bærer preg av et scherzoaktig materiale, men er også karakteristisk ved at den muntre og lekne obostemmen sidestilles med mørke, truende partier i orkestret.

— Halvor K. Hosar

Egil Hovland (1924–2013) was born in Mysen, but grew up in Fredrikstad, where his father ran a meat store. He worked as a sausage maker during the war, at the same time as he received keyboard lessons. Only after peace arrived could he begin studies at the Music Conservatory in Oslo, where he took an exam in organ. During the 50s he studied composition with several teachers, amongst others Aaron Copland (1900–1990) in Tanglewood and Luigi Dallapiccola (1904–1975) in Florence.

Hovland early got involved in the church in Fredrikstad, and composed large amounts of music for ecclesiastical use, both grand and small: no composer has more hymns in the hymnals of the Lutheran Church of Norway. There might be good reasons to remember him primarily as a composer of sacred music, but this would do injustice to Hovland's versatility as a composer, which is hardly found anywhere else in Norwegian music, and towards the excellent works he wrote in other genres. What is more, he often used aspects of sacred music in his secular pieces.

Cantus VIII for Oboe and String Quartet (op. 129) was written as a commission for the diploma concert of the oboist Lars Petter Berg in 1986. The name Cantus was used for chamber music pieces with musical ideas taken from sacred music. Here, the «piece behind the piece»,

the hymn *Å, at jeg kunne min Jesus prise* (Oh, That I Could My Jesus Praise Give), is presented in the finale, which has been named 'Koral' (Chorale). Aspects of this hymn is used as a connecting thread throughout the whole work, and this movement therefore acquires an explanatory function. The piece has clear references to twelve-tone technique, and is based on a twelve-tone row that has aspects of the chorale melody woven into it. References to the chorale can therefore be made or less obvious depending on the musical context. At the same time as the oboe references to twelve-tone style, the string quartet almost exclusively plays simple triads that are well-known from tonal music, but freed from the normal chord progressions one normally hears. The result is reminiscent of the harmonic style found in the impressionist composers – until the finale, where the real origins of the movement is revealed. In this way, Hovland gets to show many different, and occasionally apparently contradictory, aspects to his own art, and how he masters different compositional styles in and out.

The career of **Kjell Habbestad** (1955–) has been dominated by vocal music in several ways. His grand debut as a composer was the choral piece *Magnificat*, which won the composition competition of TONO (a Norwegian company administrating copyright) in 1978, and he secured his place as one of Norway's

most promising young composers with the liturgical drama *Jubal* three years later. His most performed work is probably *Mostraspelet* (the Moster Pageant), which was performed annually at Moster Amfi in Bømlo from 1983 to 2015. He has later had great success with works using texts by Paal-Helge Haugen (1945–), such as the oratorio *Ei natt på jorda* (A Night on Earth, 1993) and the operas *Hans Egedes natt* (Hans Egede's Night, 1995) 1995), *The Maid of Norway* (2000) and *Nenia – Til Minne om Fartein Valen* (Nenia – Fartein Valen *In Memoriam*, 2014).

This impulse towards text and song is also brought to fore in his pure instrumental music, where he often uses programmatic titles. Among his concertos, one might for instance mention *Ave Maria* for organ and strings, as well as *Etwas neues unter der Sonnen* (Something New under the Sun) for concert band and *Un rêve Norvégien* (A Norwegian Dream) for orchestra, employing respectively Hardanger fiddle and alto saxophone as soloists.

His concerto for oboe and orchestra is a piece with a somehow abstract relation to this tradition: the piece carries no title, but every movement tries to catch aspects of modern being, and every movement except the first are inspired by famous poems – mostly international ones translated to Norwegian by Olav H. Hauge (1908–1994). The work moves through all planes of being human,

from the everyday, through emotions and memories, and ends on a spiritual-religious level. The oboe concerto was ordered by Trygve Aarvik in 2010 and performed with the Norwegian Radio Orchestra (KORK) in the Aula of the University of Oslo in January 2012.

The first movement, *Allegro affannoso*, depicts the stressful and hectic aspects of everyday life. It is the only movement not to have its source in a specific text, but the theme should be more famous to its audience than any poem. He therefore goes back to the core of concerto form: the soloist and the orchestra, playing together and against each other, have always worked as a metaphor for the relations between the individual and the society they are part of but can never truly be engulfed in.

The slow second movement, *Adagio profondo*, builds on the opening motive from the first movement. The movement takes as its point of departure the poems *The Moon and Yew Tree* by Sylvia Plath and *Crystal and Aspen Tree* by Paul Celan (1920–1970). Here, the beautiful, or perhaps the ideal of the beautiful, meets the realities met in the first movement. The movement ends with material resembling a chorale, thus in a way prefiguring the final movement.

The third movement is written as a *scherzo*, and assumes the function of an *intermezzo* in an

otherwise serious work. The movement takes one of the poems for children by the Norwegian author André Bjerke (1918–1985) as his point of departure. These will be unfamiliar to an international audience, but listeners will be familiar with poems portraying the same childlike curiosity and humour in their own languages.

The finale is a rhapsody-like movement in four parts, which gathers many of the religious and poetic aspects in Habbestad's art in one movement. The movement opens with a triple Kyrie invocation, *Maestoso con dignità*. This part is inspired by Paul Verlaine's poem *Ô mon Dieu, vous m'avez blessé d'amour* (My God, through love you have wounded me). The inspiration from Verlaine slips into the second part, *Contemplativo, con eleganza*, which is built around melodies used for the *Credo* in Catholicism. The next part, *Con forza*, appassionato is based on Lord Alfred Tennyson's famous poem *Ring Out, Wild Bells*, a poem where the bells tolling at midnight on New Year's Eve symbolizes both the death of the old year and new life in the year to come. The movement ends with a triple blessing (*Benedictus*), *Con solennità pietoso*, by the soloist.

Johan Kvandal (1919–1999) was the son of the composer David Monrad Johansen, and was born into the Norwegian music scene like few others. One paradoxically sees that he envisioned a musical career for himself by his tak-

ing the name of the family farm as his last name, so as not to be mistaken for his father. During the years 1937–1942 he studied composition with Geirr Tveitt (1908–1981), thereafter with Joseph Marx (1882–1964) in Vienna during the years 1942–1944. After this, he studied at the Music Conservatory in Oslo, before going on to study with the famous music pedagogue Nadia Boulanger (1887–1979) in the period 1952–1954.

From the beginning of the 50s and to the end of his life Kvandal was a central figure in Norwegian musical life. Like his father, he took Norwegian traditions – from both folk music and art music – as his point of departure. From there, he went on to explore modern trends in contemporary music, and in neo-classicism in particular, a fact that most likely can be ascribed to his studies with Boulanger. From the 70s and onwards these impulses were combined in a characteristic style, where shades of Norwegian folk music could be freely used in advanced, modern music.

The concerto for oboe and strings, op. 46, was ordered by NOMUS (Nordic Council of Music) on behalf of Stockholmsensemblen. The piece was premiered in Stockholm in 1977, with then oboist in Stockholmsfilharmonien, Alf Nilsson (1940–), as soloist. The piece magnificently shows many of the tendencies in Kvandal's music. One here finds three movements that generally

have the same roles as in a traditional concerto, despite the advanced musical language. The first movement is in sonata form, where a simple, almost fanfare-like motive in the oboe connects together an otherwise lavish flurry of ideas through continual variations. The folk music impulse in Kvandal's art is somewhat less visible here, but is given considerable space in the following movements. In the slow second movement the orchestra takes on a more accompanying role, and the soloist can show off the more melodic sides of the oboe. The finale is frisky and employs material resembling a scherzo, but is also characteristic by the way the jolly and playful oboe part is juxtaposed with dark, threatening ideas in the orchestra.

— Halvor K. Hosar

Trygve Aarvik — Obo

Trygve Aarvik har i mange tiår vært en av Norges ledende oboister. Som solooboist i Kringkastingsorkestret mellom 1981 og 2018 er han også Norges mest eksponerte oboist noensinne, med utallige opptredener i både radio og fjernsyn. De lyttere som har hørt Trygve i uklanderlige soloer på konserter og i populære radio- og TV-program, har også opplevd at han, i likhet med Kringkastingsorkestret, er en musiker som behersker mange genre, fra klassisk og samtid til pop, jazz og folkemusikk.

Aarviks første musikalske spire ble sådd i Gjøvik, i både orkester og blåsekvintett, før han fikk sin utdanning ved Norges musikkhøgskole. Umiddelbart etter studiene fikk han jobben som solooboist i KORK, men har periodevis også vært oboist i de andre norske orkestrene.

Han har flere ganger vært solist med eget orkester (blant annet med verker av Richard Strauss, Kvandal og Habbestad) og har også vært en aktiv kammermusiker i orkestrets egen kammerserie.

Trygve Aarvik — Oboe

Trygve Aarvik has for decades been one of Norway's leading oboists. As principal oboe in the Norwegian Radio Orchestra (KORK) from 1981–2018, he had unprecedented exposure through countless radio and television performances. The listeners who have heard Trygve in his flawless solos in concerts and on popular radio and TV programmes have also witnessed that he, like the orchestra, is a musician who has mastered many genres, from classical and contemporary to pop, jazz and traditional folk music.

The first seeds of Aarvik's musical success were sown in Gjøvik in the orchestra and a wind quintet, prior to studying at the Norwegian Academy of Music. Upon completion of his studies, he immediately assumed the position of principal oboe with KORK, although he was periodically oboist in other Norwegian orchestras.

Aarvik was soloist with his own orchestra on numerous occasions (playing works of Richard Strauss, Johan Kvandal and Kjell Habbestad, among others), and he was an active chamber musician in the orchestra's own chamber music series.

Kolbjørn Holthe — Fiolin

Kolbjørn Holthe (født 1973) er en av de fremste norske fiolinistene i sin generasjon og ettertraktet både som solist, kammermusiker og pedagog. Han har siden 2001 vært førsteamanuensis ved Norges musikkhøgskole, og fra 2014 har han hatt stilling som førstekonsertmester i Kringkastingsorkestret.

Holthe studerte selv ved Norges musikkhøgskole i årene 1991-97, avbrutt av to år ved Louisiana State University hos Camilla Wicks.

Holthe jobbet i flere år som førstekonsertmester i Den Norske Operas orkester, og som gruppeleder på 2. fiolin i Chamber Orchestra of Europe. Han har vært solist med samtlige profesjonelle norske symfoniorkestre i tillegg til flere utenlandske.

Fra 2006 til 2012 hadde Kolbjørn Holthe stillingen som kunstnerisk leder for Tromsø Kammerorkester, der han ledet prosjekter både som spillende leder og som dirigent. Han har også flere ganger ledet Kringkastingsorkestret som dirigent og spillende leder. Han har gjort flere CD-innspillinger som solist, kammermusiker, orkesterleder og orkestermusiker.

Kolbjørn Holthe — Violin

Kolbjørn Holthe (born 1973) is one of the leading Norwegian violinists of his generation and in frequent demand as soloist, chamber musician and teacher. In 2001 he was appointed Associate Professor at the Norwegian Academy of Music, and he has served as concertmaster of the Norwegian Radio Orchestra since 2014. Holthe was himself a student at the Norwegian Academy of Music from 1991-1997, apart from two years at Louisiana State University (USA), where he studied with Camilla Wicks.

Previously, Holthe was concertmaster of the Norwegian National Opera Orchestra and principal second violin in the Chamber Orchestra of Europe. He has appeared as soloist with all the leading Norwegian symphony orchestras and with a number of orchestras abroad.

From 2006 to 2012 Kolbjørn Holthe served as artistic director of the Tromsø Chamber Orchestra, directing projects both as concertmaster and conductor, and he has led the Norwegian Radio Orchestra in the same capacity. Holthe has made a number of recordings as soloist, chamber musician, orchestra leader and orchestra musician.

Henrik Hannisdal — Fiolin

Henrik Hannisdal har vært ansatt i Kringkastingsorkestret i nesten 40 år. Han ble ansatt som 23-åring og var orkestrets 1. konsertmester i 18 år. Henrik har sin utdannelse fra Norges musikkhøgskole, og debuterte i Universitetets Aula i 1983.

Han har hatt en utstrakt kammermusikalsk virksomhet, blant annet i Cikada Strykekvartett. Kvartetten hadde en internasjonal karriere i 25 år, og Cikada mottok Nordisk råds musikkpris i 2005. Kvartetten har gjort en rekke plateinnspillinger, og flere av disse er belønnet med priser.

Hannisdal var solist med Kringkastingsorkestret i innspilling av Carl Nielsens fiolinkonsert.

Henrik Hannisdal — Violin

Henrik Hannisdal has been a member of the Norwegian Radio Orchestra for close to forty years. He was hired at the age of twenty-three and served as the orchestra's concertmaster for eighteen years. A graduate of the Norwegian Academy of Music, he gave his debut recital in the University Great Hall in 1983.

Hannisdal has had an extensive career as a chamber musician with, among others, the Cikada String Quartet. The quartet performed internationally for twenty-five years and was the recipient of the Nordic Council Music Prize in 2005. The quartet also made a number of recordings, several of which received prizes.

Henrik Hannisdal was soloist for the Norwegian Radio Orchestra's recording of Carl Nielsen's violin concerto.

Jon Sønstebø — Bratsj

Jon Sønstebø har vært ansatt i Kringkastings-orkestret siden 1989 som gruppeleder på bratsj. Han studerte ved Norges musikkhøgskole 1983-87.

Sønstebø er en aktiv og ettertraktet kammermusiker. Han har ofte spilt med Det Norske Kammerorkester, og han har deltatt på mange av kammermusikk-festivalene her i landet.

Han har også vært solist med Kringkastings-orkestret.

Jon Sønstebø — Viola

Jon Sønstebø has been co-principal viola in the Norwegian Radio Orchestra since 1989. He studied at the Norwegian Academy of Music from 1983 to 1987.

Sønstebø is in frequent demand as a chamber musician. He has often performed with the Norwegian Chamber Orchestra and has participated in many of the Norwegian chamber music festivals.

He has also appeared as soloist with the Norwegian Radio Orchestra.

Frida Fredrikke Waaler Wærvågen — Cello

Frida Fredrikke Waaler Wærvågen har i flere år vært en ettertraktet freelancecellist med base i Oslo. Hun er nylig ansatt som solocellist i Bergen Filharmoniske Orkester og som førsteamanuensis ved Griegakademiet.

Som ung cellist var hun i mange år elev ved Barratt Due Musikk institutt. Etter studier med Truls Mørk tok hun i 2011 eksamen på NMH. Våren 2014 fullførte hun Master etter to år ved Edsbergs Slott, Kungliga Musikhögskolan.

Waalder Wærvågen har jobbet som solocellist i Kungliga Hovkapellet i Stockholm og har hatt mange oppdrag som solocellist i ulike orkestre. Hun har hatt solistopptredener med flere orkestre, også Kringkastingsorkestret, og hun er gruppeleder i Ensemble Allegria.

Frida Fredrikke Waaler Wærvågen — Cello

Frida Fredrikke Waaler Wærvågen is a highly sought-after freelance cellist who has been based in Oslo. She was recently appointed principal cello in the Bergen Philharmonic Orchestra and Associate Professor at the Grieg Academy.

As a young cellist she was for many years a pupil at the Barratt Due Institute of Music in Oslo. She graduated in 2011 from the Norwegian Academy of Music, where she studied with Truls Mørk. She completed a Master's degree during two years of study at Edsberg Castle, the Royal College of Music.

Waalder Wærvågen served as principal cello in the Royal Swedish Opera Orchestra in Stockholm and has worked in the same capacity with other orchestras. She has appeared as soloist with a number of orchestras, including the Norwegian Radio Orchestra, and she is section leader in the string orchestra Ensemble Allegria.

Ingar Bergby — Dirigent

Ingar Bergby er en av Norges mest anerkjente orkesterdirigenter, med stor produksjon innenfor klassisk musikk, opera, samtids- og crossovmusikk. Han har markert seg som en kunstner med klart formende kraft, og med stor pasjon og engasjement i sitt arbeid.

Ingar Heine Bergby ble født i 1964 i Sarpsborg, og hans musikalske familie bragte ham inn i den lokale korpsbevegelsen. Han utdannet seg som klarinettist med professor Richard Kjelstrup ved Norges musikkhøgskole. Senere studerte han orkesterdireksjon med professor Karsten Andersen samme sted, og ved Sibeliusakademiet med Jorma Panula som direksjonslærer. Han tok diplomeksamen i orkesterdireksjon ved Norges musikkhøgskole i 1991 med beste karakter.

Ingar Bergby — Conductor

Ingar Bergby is one of Norway's leading conductors, with many achievements within classical music, opera, and contemporary and crossover music. He has distinguished himself as an artist with the power to shape ideas and one with passion and dedication to his work.

Bergby was born in 1964 in Sarpsborg, Norway into a musical family and began playing band music. He studied clarinet with Richard Kjelstrup at the Norwegian Academy of Music and later orchestra conducting there with Karsten Andersen, as well as with Jorma Panula at the Sibelius Academy. He received a degree in conducting with honours from the Norwegian Academy of Music in 1991.

Kringkastingsorkestret

Kringkastingsorkestret er «hele landets orkester», med en helt spesiell plass i hjertet til musikkelskende nordmenn. Med sitt svært allsidige repertoar er de sannsynligvis det orkestret man hører aller oftest – på TV, radio eller Internett, og på alle de forskjellige arenaene rundt om i landet.

Kringkastingsorkestret er et fleksibelt orkester, og spiller alt fra det symfoniske repertoaret og samtidsmusikken til pop, rock, jazz og folkemusikk. Hvert eneste år spiller de med de store artistene på Nobelkonserten som sendes til millioner av seere verden over. Blant tidligere samarbeidspartnere kan vi nevne Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, Renée Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, Gregory Porter m. fl.

Kringkastingsorkestret ble til i 1946, da NRK ønsket å etablere sitt eget radioorkester. Øivind Bergh var orkestrets første dirigent, og han ledet orkestret i en rekke folkekjære programmer fra NRKs Store studio, og la dermed grunnlaget for den populariteten som opp igjennom årene har gjort Kringkastingsorkestret til folkeei.

Kringkastingsorkestret er fortsatt til stede når store mediebegivenheter finner sted. Orkestret er i dag fylt med de beste blant klassiske instrumentalister, men den musikalske filosofien er likevel den samme: Allsidighet, lekenhet og nysgjerrighet i forhold til alle typer musikk, og en uvilje mot å dele musikken inn i båser. Miguel Harth-Bedoya er orkestrets sjefdirigent.

Norwegian Radio Orchestra

The Norwegian Radio Orchestra is known and cherished throughout the land and regarded by music-loving Norwegians with a unique combination of respect and affection. Owing to its remarkably diverse repertoire, it is doubtless the orchestra heard most often — on radio, television, and the internet, and at its many and diverse venues around the country.

It is a flexible orchestra, playing everything from symphonic and contemporary classical music to pop, rock, folk and jazz. Every year the orchestra performs together with internationally acclaimed artists at the Nobel Peace Prize Concert, which is aired to millions of viewers worldwide. Among those with whom it has collaborated in recent years are Kaizers Orchestra, Mari Boine, Jarle Bernhoft, Diamanda Galàs, René Fleming, Andrew Manze, Anna Netrebko, and Gregory Porter.

The Norwegian Radio Orchestra was founded by the Norwegian Broadcasting Corporation in 1946. Its first conductor, Øivind Bergh, led the ensemble in a series of concerts from the main studio that established the basis of its popularity and its status as a national treasure.

The orchestra continues to perform in the context of important media events. It is comprised of highly talented classical instrumentalists, yet its musical philosophy has remained the same: versatility, a light-hearted approach, a curiosity for all kinds of music, and an unwillingness to pigeonhole musical styles.

Credits

Recorded in NRK Radio Concert Hall, Oslo,
9–11 April 2018, 1 May and 14–16 May 2018

Producer—Vegard Landaas

Balance Engineer—Thomas Wolden

Technicians—NRK Musikkteknikk

Editing—Vegard Landaas

Mastering—Thomas Wolden

Booklet notes (Norwegian/English)—Halvor K. Hosar

Booklet Editor—Hege Wolleng

Artist photo (Aarvik)—Anna-Julia Granberg / Blunderbuss

Artist photo (Bergby)—Benjamin A. Ward

Session photo—Thomas Wolden

Cover illustration—Jan Ove Iversen / Overpari

Other illustrations: pexels.com + pngfly.com [CC Licence]

Cover design—Anette L'orange / Blunderbuss

This recording has been made possible with support from:
Arts Council Norway / The Audio and Visual Fund
Fund for Performing Artists

LWC1186
© 2019 LAWO | © 2019 LAWO CLASSICS
WWW.LAWO.NO

LAWO
CLASSICS

Trygve Aarvik – oboe
Norwegian Radio Orchestra
Ingar Bergby – conductor

Egil Hovland (1924–2013)
Cantus VIII for Oboe and String Quartet, Op. 129

- 01. _____ I. — 04:24
- 02. _____ II. — 05:48
- 03. _____ III. — 01:39

Kjell Habbestad (1955*)
Concerto for Oboe and Orchestra, Op. 89

- 04. _____ I. Allegro affannoso — 10:08
 - 05. _____ II. Adagio profondo — 09:00
 - 06. _____ III. Scherzo — 02:09
 - 07. _____ IV. Finale — 10:22
- Maestoso con dignità
Contemplativo, con eleganza
Con forza, appassionato
Con solennità pietoso, ma listesso tempo

Johan Kvandal (1919–1999)
Concerto for Oboe and String Orchestra, Op. 46

- 08. _____ I. Allegro non troppo — 06:38
- 09. _____ II. Adagio — 07:32
- 10. _____ III. Allegro — 06:19

Bob Thiele (1922–1996) /
George David Weiss (1921–2010)
Arr.: Øivind Westby
11. _____ What a Wonderful World — 02:30

www.lawo.no **LAWO**
CLASSICS

ALL RIGHTS RESERVED LAWO CLASSICS
LWC1186 TT 66:36 © 2019 © 2019
CD STEREO/RECORDED IN DXD 24BIT/352.8KHZ

